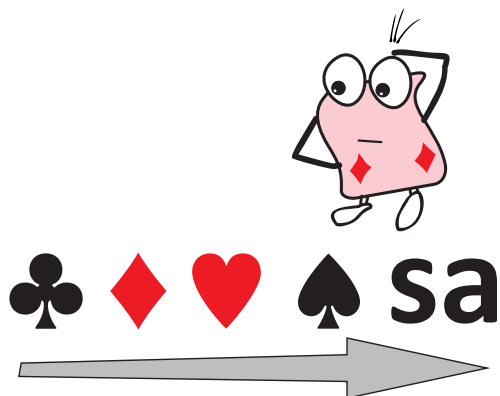

A licitálás lépcsőzetesen emelkedik. Akár egy árverésen: a következő játékosnak csak értékesebb ajánlattal lehet ráígérni az előző játékos vállalására. Aki nem tud vagy nem akar magasabb „lépcsőre lépni”, az passzol.

A lépcsőzetességet úgy kell elképzelni, mint egy hétemeletes ház lépcsőházát, ahol a számok az emeletek (mutatják a vállalt ütések számát a hat alapütésen felül), az egyes lépcsőfokok pedig a **színek rangsora** szerint emelkednek: ♣, ♦, ♥ és ♠, valamint a szanzadu. A passz, a kontra és a rekontra ugyanazon a lépcsőfokon tartja az utolsó vállalást.

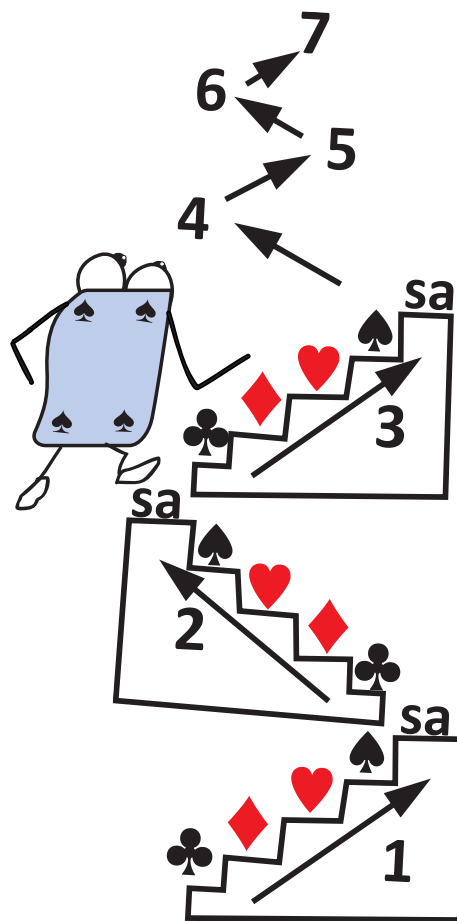
4 ábra. A színek rangsora.

A vállalás teljesítéséért vagy annak megakadályozásáért pontok járnak. A később részletezendő pontszámításnál látni fogjuk, hogy a színek sorrendjén belül is teszünk különbséget:

a ♣, ♦ színeket **olcsó**, a ♥ és a ♠ színeket **nemes** színnek nevezzük.

A „lépcsőházban” csak felfelé szabad haladni, egy lépéssel (licitálással) akárhány lépcsőfokot vagy emeletet is át lehet ugrani.

A licitálásnak akkor van vége, amikor egy vállalást 3 passz követ. Ez az utolsó aktív bemonadás lesz a **felvétel**.

5. ábra. A licitálás szabálya a „lépcsőházban”.

A színek rangsora: az azonos emeleten bemondható színek erőssorrendje.

Minor vagy olcsó szín: a ♣ és ♦ színek összefoglaló neve.

Major vagy nemes szín: a ♥ és ♠ színek összefoglaló neve.

Felvétel: az az utolsó aktív bemonadás, amelyet három passz követ.

